

למה הטעם משתבח עם הגיל?

עד גיל עשרים ומשהו יעל אהובתי לא אכלה שוקולד מריר. כשהכרנו אני עוד שמתני סוכר בקפה. מה הבנתי. בכלל קפה, בירה, חרדל, המוצים, כמהין – רוב המעדנים של חיינו הם טעמים נרכשים. הגיל פותח אותנו אליהם, למטבחים אחרים ולחוויות קולינריות מורכבות. השינוי הזה קשור קצת להתבגרות האישית שלנו, אבל הוא קשור הרבה לעניין חומרי ופשוט יותר, פרוזאי לחלוטין: הביולוגיה של הלשון. שמעתם על טועמי-על, סופר-טייסטרים? זה הכי נוי לאנשים עם לשון רגישה להפליא, שמכוסה יותר מ-8,000 בלוטות טעם, בצפיפות שבמקרים נדירים (ומצעירים) מגיעה לפי עשרה ויותר מבלשון ממוצעת. טועמי-על חווים את טעמי הלשון חזק וחד יותר. והוא לא נעים. הם מרגישים מרידות שלא מגיעות לסף החישה של הלשונות הקהות שלנו, ודברים שלא נעיי מים ללשון שלנו צועקים על שלהם. הרבה אכלנים ברנים הם בעצם טועמי-על. אולי גם אתם. בטוח הייתם. נולדתם כאלה. כתינוקות, הלשון שלנו מכוסה בהכי הרבה בלוטות טעם שאי פעם יהיו לנו. עד סביבות גיל שמונה הלשון רגישה ועצבנית. כל לשון היא אחרת, עם תואי אחר של בלוטות וריכוזים שונים של קולטנים בתוכן. כל לשון ייחודית כמו טביעת אצבע. כל לשון תחוה כל בייס טיפטיפה אחרת. תיגוק עם פחות קולטני טעם המוץ יגדל להיות אדם שאוהב חמוץ. פחות קולטנים קולי טים פחות, אז צריך יותר מיץ לימון כדי לחוש בטעם. זה כך בכל הטעמים, ואולי בכל החושים. כל אדם הוא מוטציה. ויותר מזה: אנחנו מתבלים. ציוד החיי שה שלנו משתנה עם הגיל, ואיתו משתנים האותות למנות. היוכרו בטעם של הרבר האחרון שאכלתם. אם הייתם אוכלים את זה לפני 15 שנה היה לזה טעם קצת אחר. כמו בחוויית טעם של אדם אחר. השינוי בלשון הוא אחד מסודות הפתיחות-ל-טעמים שמגיעה עם הגיל. בלוטות הטעם מתחלפות בלשון פעמיים-שלוש בחודש, כל החיים. זה משאיר אותן רעננות וכך הלשון מחלימה מכוויות ופגיעות קלות. אבל היא לא מחוסנת מגיל. לפני גיל 20 בממוצע מתחילות הפאטלות בתחלופה: מתישהו חוזרות קצת פחות בלוטות. מתחילות לצוץ בלוטות חלולות, וכך, בקצב האיטי והלא-מורגש של קמילת האדם, חוש הטעם שלנו הולך ורווה. מדרו את זה. בשורה של ניסויים, המוקדמים שבהם נערכו כבר לפני 50 שנה, גילו שבין גיל 50 ו-60 אנשים מתקשים יותר ויותר לזהות טעמים

* עד גיל עשרים ומשהו יעל אהובתי לא אכלה שוקולד מריר. כשהכרנו אני עוד שמתני סוכר בקפה. מה הבנתי. בכלל קפה, בירה, חרדל, המוצים, כמהין – רוב המעדנים של חיינו הם טעמים נרכשים. הגיל פותח אותנו אליהם, למטבחים אחרים ולחוויות קולינריות מורכבות. השינוי הזה קשור קצת להתבגרות האישית שלנו, אבל הוא קשור הרבה לעניין חומרי ופשוט יותר, פרוזאי לחלוטין: הביולוגיה של הלשון. שמעתם על טועמי-על, סופר-טייסטרים? זה הכי נוי לאנשים עם לשון רגישה להפליא, שמכוסה יותר מ-8,000 בלוטות טעם, בצפיפות שבמקרים נדירים (ומצעירים) מגיעה לפי עשרה ויותר מבלשון ממוצעת. טועמי-על חווים את טעמי הלשון חזק וחד יותר. והוא לא נעים. הם מרגישים מרידות שלא מגיעות לסף החישה של הלשונות הקהות שלנו, ודברים שלא נעיי מים ללשון שלנו צועקים על שלהם. הרבה אכלנים ברנים הם בעצם טועמי-על. אולי גם אתם. בטוח הייתם. נולדתם כאלה. כתינוקות, הלשון שלנו מכוסה בהכי הרבה בלוטות טעם שאי פעם יהיו לנו. עד סביבות גיל שמונה הלשון רגישה ועצבנית. כל לשון היא אחרת, עם תואי אחר של בלוטות וריכוזים שונים של קולטנים בתוכן. כל לשון ייחודית כמו טביעת אצבע. כל לשון תחוה כל בייס טיפטיפה אחרת. תיגוק עם פחות קולטני טעם המוץ יגדל להיות אדם שאוהב חמוץ. פחות קולטנים קולי טים פחות, אז צריך יותר מיץ לימון כדי לחוש בטעם. זה כך בכל הטעמים, ואולי בכל החושים. כל אדם הוא מוטציה. ויותר מזה: אנחנו מתבלים. ציוד החיי שה שלנו משתנה עם הגיל, ואיתו משתנים האותות למנות. היוכרו בטעם של הרבר האחרון שאכלתם. אם הייתם אוכלים את זה לפני 15 שנה היה לזה טעם קצת אחר. כמו בחוויית טעם של אדם אחר. השינוי בלשון הוא אחד מסודות הפתיחות-ל-טעמים שמגיעה עם הגיל. בלוטות הטעם מתחלפות בלשון פעמיים-שלוש בחודש, כל החיים. זה משאיר אותן רעננות וכך הלשון מחלימה מכוויות ופגיעות קלות. אבל היא לא מחוסנת מגיל. לפני גיל 20 בממוצע מתחילות הפאטלות בתחלופה: מתישהו חוזרות קצת פחות בלוטות. מתחילות לצוץ בלוטות חלולות, וכך, בקצב האיטי והלא-מורגש של קמילת האדם, חוש הטעם שלנו הולך ורווה. מדרו את זה. בשורה של ניסויים, המוקדמים שבהם נערכו כבר לפני 50 שנה, גילו שבין גיל 50 ו-60 אנשים מתקשים יותר ויותר לזהות טעמים

בדקו אם אתם טועמי-על

15 פחות מ-15
"תת-טועמים"
הלשון שלכם חשה פחות בטעמים, ולכן ייתכן שאתם אוהבים לתבל יותר

15-30
רוב האוכלוסיה
חדשות טובות! יש לאן לרדת

30 או יותר
טועמי-על
נתחומינו, אתם רגישים במיוחד לטעמי-לשון, וסיכוי גבוה שאתם אכלנים ברנים

3
הביטו במראה, וספרו את ה"פסגות" של בלוטות הטעם:

2
ניחו על הלשון דף קלסר עם חור או דף שניקבתם במחור

